

(Povlsen) gjorde gældende, at det var tvivlsomt, hvorvidt man med en saadan Bestemmelse som den nævnte kan blive staaende i Berner-Konventionen, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at i den Skrivelse, som foreligger fra Bureauet dernede, og som vi have faaet fra Ministeren, staar der dog, at efter Berner-Konventionen maa det siges at være meget tvivlsomt, omend Berner-Konventionen ikke ligefrem kan siges at udelukke det. Jeg har derfor Ret i at hævde, at vi i dette Tilfælde ere paa den sikre Side fuldt saavel som det ærede Medlem, naar han paastaar det modsatte. Og naar det dernæst siges, at vi ved at vedtage et saadant Forslag vilde komme paa en uheldig Plads, f. Eks. i Rang med Tyrkiet, skal jeg gøre opmærksom paa, at det er det ærede Medlems egen Partifælde, det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen), der sammen med mig oprindeligt har stillet dette Forslag. Han har altsaa ogsaa været paa Vej til Tyrkiet, og det er der flere af de andre ærede Udvalgsmedlemmer, der have været, men saa ere de løbne tilbage igen. Jeg mener nu ikke, at der i dette Tilfælde er Grund til at være ængstelig for Tyrkiet, for jeg tror i Virkeligheden, at naar alt kommer til alt, ville de andre Lande meget gerne følge os med Hensyn til denne Lempelse i den bestaaende Forfatter- og Kunstnerret, for, som jeg sagde før, det er jo særlig økonomiske Interesser, som have baaret hele denne internationale Lovgivning frem, og det er da ganske naturligt, at fordi den blev saa urimelig og overvældende, har der rejst sig en Reaktion, og denne Reaktion have vi givet Udtryk her i Salen og under Arbejdet i Udvalget, og jeg tror, at en saadan Reaktion vil ogsaa efterhaanden faa Luft i andre Lande. Derfor kan det ikke nytte, man i dette Tilfælde søger at skræmme Flertallet her i denne Sal med Tyrkiet... (Afbrydelse)... jo, det skulde være et Forsøg paa at faa Flertallet her i Salen til at gaa mod vort Ændringsforslag, thi det er jo ikke givet paa Forhaand, at de Medlemmer, der sidde som Flertal i Udvalget, ogsaa have Flertal her i Salen, ganske specielt i dette Tilfælde, hvor jeg mener, at der lige fra først af har vist sig en Stemning her i Tinget for at gaa noget imod denne urimelig høje Beskyttelse. Jeg maa derfor til den højtærede Minister sige, at vi ønske at fastholde dette Ændringsforslag om at indskrænke Oversætterretten til 15 Aar, og jeg tror fremdeles, at det skal kunne være muligt at gøre denne Undtagelse, vi være indé paa for de

klassiske Værkers Vedkommende. Skulde vort Ændringsforslag blive vedtaget her, var der derfor ikke noget i Vejen for, at man nærmere kunde overveje denne Side af Sagen for de klassiske Værkers Vedkommende inden tredie Behandling.

Derimod ville vi følge den højtærede Ministers Opfordring til at tage Ændringsforslag Nr. 11 om Nedsættelse fra 50 til 30 Aar tilbage. Den højtærede Minister har udtalt, at han nu straks vilde tage fat paa at indlede Forhandlinger angaaende denne Sag med de andre skandinaviske Lande, for at man hurtigst muligt kunde faa Spørgsmaalet frem og gennemført denne Nedsættelse fra 50 til 30 Aar. Vi have gjort, hvad vi kunne, for at faa Spørgsmaalet frem for Tinget, i Udvalget og for Ministeren, og vi kunne da kun være glade ved, at det er lykkedes os at faa det saa vidt frem, at Ministeren erklærer, at han virkelig vil tage fat paa dette Spørgsmaal og se at faa det løst. Nu ønske vi ikke ved en Afstemning paa dette Tidspunkt at bringe nogen som helst Forvirring ind i dette Forhold, og derfor tage vi, som sagt, dette Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 11 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Marott: Derimod fastholde vi fremdeles Ændringsforslaget under Nr. 10 om at indføre i § 14 et nyt Litra, som gaar ud paa at gøre det muligt at udgive forskellige folkeoplysende Værker med Tegninger og Afbildninger, naar disse tjene til at oplyse Teksten i det paagældende Værk. Naar den højtærede Minister mente, at det nok vilde rette sig af sig selv, idet der ogsaa uden denne Bestemmelse vilde opnaas en vis Gensidighed imellem de forskellige, som have Ejendomsret paa dette Omraade, og Forlæggerne, saa tror jeg ingenlunde, at der er nogen Udsigt i saa Henseende. Jeg har haft Lejlighed til om denne Sag at konferere med et større bekendt Forlægger-Firma, som siger, at hvis en saadan Bestemmelse ikke indsættes, saa vil det være overordentlig vanskeligt i Fremtiden at udgive saadanne illustrerede Verdenshistorier, Kulturhistorier, Jordbeskrivelser o. s. v., som ikke ere Skolebøger. Og jeg mener ikke, det paa nogen Maade kan skade, at denne Bestemmelse indføres i Loven. Ved at vedtage den ville vi forhindre, at den bestaaende